

PRECIOS DE SUSCRIPCION

Provincias: Un trimestre . 0.75 ptas.
Extranjero: Un año . . 6.00

— Pago por anticipado —

Correspondencia y Administración
Luna, 27.—SOLLER (Mallorca)

No se devuelven los originales

SETMANARI BILIGUE, SATIRIC Y DE BON HUMOR

5 CENTIMOS

EN XERRIM

DESDE CIUTAT

Es banquete d'ets Aliats

Dissapte, pensant qu'EN XERRIM no hauria pensat, per olvido involuntari, a enyia un corresponsal a nes banquete des dos duros qu'ets aliats donaren a nes «Grand Hotel» per commemora sa seua gran victori; me vaitx grata sa butxaque y a les vuit en punta me vaitx presenta a nes Palacio de sa Plaza d'en Weyler.

Me vengué prim per poré seura a un cap de taula des frente oriental a dos kilometros de sa Presidenci y de ses banderes de ses nacions victorioses.

Se taula central; sa taula parietal, sa taula feranca y totes ses demés taules estaven ja materialment ocupades de comensals que si no havien pres purga preparatoria en camí ja duven sa gina feta.

Tots es qu'hem viscut a dins sa realitat durant es dies llargs d'aquesta guerra llarga hem tengut temps de coneixa qui eran a Mallorca es germanofils y qui eran ets aliadofils. Ets germanofils eren es capellans, es beatos y ses beases, es botifarres que no tengueren sebre per aprenda de lletji ni escriura, es trists, es muxols, es de toño clos y bossa forta y ses animes de gerra. Ets aliats eren es despreocupats, es divertits, es verdades demerats, tots ells amants de fe una riya y de pensa mes en so co qu'en so cap.

Per aixó no'hi d'extrema qu'es comensals des Grand Hotel estasen ja antes de comensa es banquete mes alegres qu'unas castefetes y fessen bromes hasta a nes maître d'Hotel que se passetjava de banda a banda embutit a dins sa retjada. Abundaven es sollerics ensa y enllá, en mes gana que un guinavet nou.

Lo milló d'ets entremeses varen essé ses olives sevillanas perque lo qu'es sa patata bollida en juavert encara no s'ha filtra ta a dins ses nostres costums.

A continuació vengué una escudella de partera plena de brou per cap, motivant aixó sa desilusió d'aquells que van a darrera cosa sólida y s'embalsamen a devant un plat plé de tayades.

—Mós han dat es brou!—deya un.

Mes, después de pensari un rato, tots mos determinarem a beura es brou per po de sa tassa y mitja que vendria después. A nes cul de sa tassa hey deixarem unes cuantes pildares de copaiba o cosa per l'estil.

Y vengué un atos an es forn que feya manjera, una vadella regula y un rostít d'endiot superió, tot batiat amb un vidé Valdepeñas que, pariant entre noltros tenia mes de balde que de peñas.

Segui lo milló de lo milló, un mantecado esquistig que be va está aquell que

usant de sa llibertad, recohi amb abundanci. Y a continuació vengueren fruites, una copa de champagne (Codorniu, eh?) una copa de coñac, una tassa de café y un puro autentic de l'Havana de Cuba.

A les hores s'atmosfera ja s'havia caldeada y molts ja no sabien si s'orquesta tocava se Marsellesa o es vals de dos cuant se negan. S'entusiasma s'anava desbordant en vives forts y espesos.

¡Viva France! ¡Viva Italia! ¡Vivan ets Estats Units! ¡Viva Bélgica! ¡Viva Servia! ¡Viva Inglaterra! En tots pensaren menos en so petit. E i Montenegro, y per aixó prenguerem sa tarea de reivindicari y tota sa vetllada anarem crifant amb alternatives ¡Viva Montenegro y viva tu madre!

Uns sollerichs que tenia a darrera y que ja estaven mes vermes qu'una cireieta no callaven ni un moment de dona vives patriotichs a Sòlle ¡Visca es Coll de Sòlle! ¡Viva C'an Penas o y viva C'an Topa! Varen doná més gust que unes taresets mals parlants.

Que vos hi de dí des discursos? No los vaitx escolta molt perque tot lo que ideyen ets oradós estava a dins sa concieneci de tots y era més sabut que se tonada des carro triunfal de la Beata. Es mes céebre va essé el Bi-be protestant que mos doná la bendició.

Nota important des banquete. Un solleric, que no va esta ben servit de tot perque s'assegía a la cola y a lo milló no li tocaven ni banderetes de ses que ornaven es menja, sen dugué, per venjansas a dins sas butxaques un salé un guinavet de postres y dos torcaboques. No'l vuy anomená perque no s'empagatesque.

Cuant parlava es Consúl Nort America amb inglés y entonces jo li vaitx di bona nit s'it colgues y me vaitx retirá, mes content qu'en G. Ribaldi quant tocava sa Marsellesa amb honra y gloria de tots ets aliats mallorquins y extrangés.

Es sereno des Mercat cantava las doce y sereno.

XIRRES

LA PAU

Cantem, cantem Aleuya,
cantem, cantem cavallés
qu'el mon altre volta torna
está alegre y satisfet.
Después de quatre anys de lucha,
que s'ha tengut per tot vent
torna apareixe altre volta
S'iris de pau resplandent.
¡Cuatre anys y mesos de brega!
¡Cuatre anys de plós y gemecs!
¡Cuatre anys qu'el mon s'esforsava
per destrosarsé ell meteix!
¡Cuants de plós! ¡Cuanta de pena!
Cuants de victimas innocents!
Cuants viudas! Cuants mares
han quedat sense fiets!
Cuants fets han perdut ses pares!

Cuants han perdut es seu bens!
Cuants han perdut casa seva!
Cuants han perdut es sostén!
Més ara han tancat sas portas
d'aquest cementeri ubert,
y han ubert un portal ample
per entrá la pau ríguent.
Per aixó cantem victori,
cantem, cantem cavallés;
desde avuy no som sauvatjes
contraris a nes Progrés.
Desde avuy torna sa calma,
sa tempestat fuitx cotrens.
Per aixó cantem victori
cantem, cantem cavallés.

URBANO
Francia. Mitx hora después de firmat s'Armisticie.

Gaspachos Ciutadans

Es testament d'en Romanones ha estat dues setmanes *in statu quo* pero avuy continua en tots ets adelantos moderns.

«Deix a nes Prió de l'Hospital 300.000 duros en pessa perque puga ompli de campanes es campana de la Sanch y en cara li sobrin dobbés pa sa cot-locació.

Deix a n'en Barceló de sas flasades 400.000 duros en Banch d'España perque no prengui ses coses series en broma y ses de broma en serio y fassa devallá d'una vegada ets ous y ses botifarres y tutis cuantis.

Deix a ses pescadores que venen a dins sa pescateria de Plassa 100.000 duros a cada una perque amb ells pugan comprá sabó d'oló y una urbanidat de ses qu'estan declarades de textó.

Y... se continuará qu'encara no estam a mitjes costés.

Ecos de la Sociedad.

Diá 20 des corrents tengué lloc en tota sa solemnidad de ritual es batisme des nou ca conegut d'avuy en avant per «Don Francisco de Quevedo y Villegas» fiy llejiiim d'en Romanones, famós ca di funt y de la señora Data qu'era sa seua Dulcinea intima.

Sa cerimoni tengué lloc a ca'n Perentoni per tot lo cual huelga manifestá qu'hey hagué menjá a volé y beura a norris lo que no hi hagué gracias a Deu foren moltes borracheras, no per res, sino perque es suc ara el venen rebaixat.

Vol dí, tot com una seda, qu'es lo que diu sa Peixona cuant té es peix fresch.

Desitjam a la señora Data y a nes seu nou vastago Don Francisco de Quevedo y Villegas mes anys de vida que un manech de cuyera, mes fideus que no fan a Ca'n Cla y mes ossos que no despatxen es carnicés amb un sigle.

TINTAS WIGTY

De venta a s'Imprenta d'en Calatayud y C.º, Luna, 27.—SOLLER.

BANQUETE

Diumenje passat se celebrá un banquete amb honó a nes triunfo de ets aliats, organizat pes Partit Republicá solleric, an es Restaurant de s'Estació. A ell hey asistiren uns cent comensals.

Durant s'acte reyná sa més grossa cordialitat.

An es postres es President des Republicans D. Jaume Rullán, que presidia s'acte, vá fé ús de sa paraula diguent qu'agrahia a tots s'havé assistit a tan cordial acte, acabant per concedi sa paraula a D. Miquel Moyá.

Aquest comensá donant las gracies an es comensals, diguent qu'allá hey havia reynat una alegría inmensa la qu'havia causat s'aument de sa seua, propi d'aquell qu'ha contemplat s'aniquilament de sa barbarie. An es final acaba donant vivas an ets aliats, has mitx d'una grossa ovació.

Usá después de sa paraula D. Gaspá Borrás.

Aquest exposa es seu criteri sobre ses brutalidades comesas pes vasalls d'ets Imperis centrals. S'extengué demunt es graves sucesos occurrts a través de sa present guerra. Seguit an aixó lletji varios articles publicats a La República, relacionats amb so seu discurs.

Seguidament se concedeix se paraula an es concejal reformista D. Damiá Ozonas.

Comensa expresant sa seua satisfacció pes triunfo de sa justa causa.

Critica s'actitud des difunt emperadó austriac, causant de s'actual conflicte, el cual amenassá injustament un petit reynat com Servia. Diu que Austria no contava amb Rusia ni Alemania amb Inglaterra.

Afegeix que sa poderosa Inglaterra no s'hagues possat amb so passat ball si no fos estat per sa barbara y atropelladora e injusta actitud del Kaiser amb so atropellament y violació des reynat belga. Acaba lletjint varios articles de El Pueblo que pronosticavan es final d'aquesta trascendental contienda que tots hem presenciat. An es final des discurs romp es silenci una atronadora mabelletada y cris de ¡Visca ets Aliats! rompént sa música amb sa Marsellesa, es temps qu'es comensals van sortint des Restaurant.

Después es comensals des banquete formaren una grossa manifestació, anant precedits per sa música la cual tocava sa Marsellesa, passetjansé per varios carrés des poble.

Tot es capvespre reyná una gran alegría.

DE MURO

Entre sábanas

Era una de esas tardes pesimistas de otoño. El sol tenia que luchar con gigantescos nubarrones, para lograr mostrarnos su faz, y recrearnos con sus flamigeros rayos. El viento silbaba y retorciéndose en la plaza como bestia bicornuda, levantaba en alto densas nubes de polvo y hojarasca. Las calles de mi pueblo se hacían por momento intransitables. Las gentes reconcentradas en sus hogares, parecían detrás de los cristales, mostrando al embozado transeunte sus rostros descompuestos por la pena y el dolor.

En este momento salía yo, junto con unos amigos, de la Iglesia y en el preciso momento en que mis acompañantes y yo nos despedíamos mutuamente para retirarnos en nuestros respectivos hogares, he aquí que de momento nos sorprende por la espalda un débil y blanquecino rayo de sol. Ciertamente, dijo yo, ese sol se habrá ahora equivocado. No comprendiendo mis colegas el significado de esas mis cortadas palabras, proseguí tan luego: Dad media vuelta; levantad vuestras miradas y ved ese cuadro: una mujer... todavía joven... trae consigo dos pequenuelos: un niño de cara hoyuelada y una niña de rubios cabellos. — Donde irá a estas horas? — ¡Mamá! — oí que decía la pequenuela, que frisaba apenas en los seis años. — ¡Mamá! — Y papá está en el cielo? En eso pasaron y no pude alcanzar a oír lo que respondería a su tierna hijita aquella atribulada madre. Entró en la Iglesia, la madre llevando al niño entre sus brazos y la niña asida de sus vestiduras. Se arrodillaron cerca de la puerta, y deseosos nosotros de ver como terminaba aquella escena, asomamos el oído y pudimos escuchar como decía a su mamá aquella tierna y candorosa niña: «Mamá, vámonos a casa..... tengo hambre..... tengo frío. ... vámonos..... mamá..... vámonos..... ¿Qué lloras?..... no llores..... ¿También tienes hambre?..... ¿Papá no nos mandará dinero desde el cielo?..... La madre callaba y oraba.

En eso, interrumpió aquel silencio sepulcral uno de mis compañeros y más que conmovido, enojado en gran manera ante tamaño espectáculo dice: ¿Pero hay derecho a que una mujer joven, una mujer bella, una mujer tan buena como esa, sucumba de tal manera víctima del hambre y la miseria? ¿No teníamos nosotros, los pobres de esa moruna villa, unos bienes que nos legó una bellísima persona en tiempos pasados? ¿No éramos nosotros, los pobres de la villa de Muro, los herederos propietarios de unos bienes que nos legó el corazón muy noble y generoso de un presbítero que se llamó en vida D. Miguel Alomar? ¿Donde están, pues esos bienes, que en tan propicios momentos no hacen acto de presencia ejerciendo su caridad bienhechora? ¿Como es que no vienen ahora en ayuda de los desgraciados? ¿Quién es el osado que los guarda en rehenes?.... pero Sr Limosnero: ¿Está V. sordo, tiene V. seco el zurón o se le quebró el alma?

¡Oye niña: toma una peseta que te manda papá!....

L. T. CARRIÓN DEL TAJO

Máquinas de COSER

Depósito de máquinas para coser y bordar de la acreditada marca WERTHEIM RÁPIDA. Se admiten toda clase de reparaciones. Enseñanza de bordar gratis a los compradores de dichas máquinas. Se venden instrumentos de música y piezas de música de todas clases.

GUILLERMO CALVO Rectoría, 16 = SOLLER

De sa Regió

DE BUNYOLA

¡Bunyolins! Ja tenim en Guell a dins es xiquero. ¿Qué no el sentireu dissapte de quin modo se despedí? Pues, ara cuánt se veu enfengat hem torna retreure sa seua acostumada oració, de que tot quant jo li dic es mentida y lo que ell hem diu es vé. ¡A peixeté; aquest pic es peix t'ha resultat pudent! En tot quant ets dit vas mes tort qu'un bisco. Tú lo que no saps es amb que t'ets d'escusa. La t'has carragade amb tot s'equipatje y ara pots ana an es teu amic qu'et fa ets e-crits per qu'et, descarrec, ¡Vaje un articulista qu'et

pries per protecto, es més benent qu'un mac. ¡Ell s'assemb'a a tú! ¡Vaje una pareya que feys tot dos! Si anauheu plegats a Palma seriáu agafats per sospites. Mes et donc s'enhorabona per sa teua retirada. Y consti que la te donc en molt de gust y que molts danys puguis dá menjá a n'aqueús poyets que passetjas.

Vaitx veure que deyes qu'et bastava veure escrit firmat meu per no ferné cas, pues jo som alcontrari. En veure escrit amb firma de Jaume Llarc, totduna el saludaré y aferret fort y encomanet a tots es Sants des Calendari, que si aquest pic t'he mort amb un parey d'estocades y te veus a torná resucitá, te mataré de puntilla. Lo molt qu'hem resta a dirté t'ho diré amb més detalls qu'aquesta vegada y constigue qu'en que tengues es caracte de duro sevillano. t'asegur tornarás mes groc que no ets, y llevó vuy que sa gent s'acabi d'enterá qu'ets un poquitó ¿estás entés? ¡Dó bé. Mes Guell per acabá te vuy recordá lo molt qu'he fet per tú y de sa manera que m'ets pagat.

Fá cosa d'un any que después d'havé corregut es sorteo, com tú saps t'ompare molt llestimós me va dí que parlás y heu gestionás per veure si farías es servici a un bon cuerpo. Jo per care de cateva vaitx fé tot quant vaitx sobre que volías t'en alliberás del tot? Jo fiet, vaitx fé massa en lo que vaitx fé, lo que vuy dirté es que sas personas decentes quedan d'un'altra manera. Aixó no vol dí que vulgue que m'ho agrayescás, no homo, al contrari; si acás an es moment oportú no tens per hont caura mort, ja vendras, que t'estoix un raconet amb molta netedat. Per final te notifíc que no provis de darmé cap bon dia, com feres aquest entremitt, que serán despreciats per sortir d'una boca despreciable.

En Jaume Llarc-Mala-Pata del mon ja s'es retirat perque el pobre ha comprobat qu'es més boitx qu'una sebata.

PATRUÑES Vencedo d'en Guell

DE FORNALUTX

Dmieuñe passat se celebrá un gran banquet amb hono a sa Pau. Es consensals eran una xixatena y sa alegría molta. No hey hagué cap nota discordant sino una bona demostració de que a Fornalutx sempre hey reyna sa concordi.

Se pronunciaren varios discursos, que foren rebuts amb palmateos.

V'assé un acte molt hermos que puja an es darré grau, ¡Visca ets organizados! ¡Y sempre reyni Ja Pau!

Es CORRESPONSAL

D'ESPORLAS

¡Esporlarins botem y riguem, folguem y cantem cotas valencianas qu'estám d'enhora-bona! No sabeu perque? Na Gadeta s'ha casada.

Peró dona. ¿Y com quedarem? No mos havias de convidá a sas noces? Noltros que voliam veure quina planta feyes amb so vestit de novia, y mos venen a sa noticia de que sa madona des gra s'ha casada. ¡Saps quina planta que devias fé!

Més. ¿Saps qu'ets perdut amb so no convidám? ¡Dó un joc de draps, una camieta y un agorreta, tot per un infantó petit!

Peró si an esclatá es es grá mos convidas, potsé potsé..... qu'encara t'ho regalem.

Y ara Gadeta estimada dirás, ja que n'hem parlat, ara que tú t'ets casada qu'in será s'anemoraté.

EN FALDETÁS

Y es nostro simpatic y celebrérim. Ajuntament, es mateix qu'en temps de gripe no, el trobaven pen lloc, mos voldrá presta atenció, siquiera un minut. Si. ¡Dó bola va. Sabeu sa siqui aquella que passa per sa carretera y acaba per deves sa Vila Nova? ¡Dó aquesta siqui resultá esse un solemne criadero de desgracis. Resulta qu'aquesta siqui, que per cert es mes veyá qu'es capell des nostro Secretari, vessa per molts de parts y per tot alla ahont hey há siqui podeu dí fanc segú. Y amb so fanc si pega cualque esclat d'aquest de primera bona, O sino escoltau:

Na Catalina aquella de sa Vila Nova, no fá massa temps, qu'es vesti amb sa milló roba que tenia y tota endiumenjada sorti per ana no s'é ahont, y cuánt passá per devora un tros de sa siqui que per cert vesava, llenega amb so fanc, y ¡pataplúm! pegá un set mortals d'quells que se diuen de Paris. En mes furia qu'un bou s'aixic y agafant pes jec an es saixit que justament passava per allá li digué: — ¡Moneyot! Ahont es és batlé. Es saixit que com tots sabeu no vá de peras amb dones, l'hey digué y foji de cuátres per pó de ses pós.

Na Catalina parti amb una velocidat d'un kilometro per segundo, y cuánt v'assé a sa plassa, que com tots sabeu está feta una porqueria amb sos munts de fuyas de plateros, na Catalina travatá amb un munt, y per colmo de sas desgracis, per no caura s'aferrá an es calóns d'un fornó que duye una póst de panades, y Catalina, torné, post y panades pegaren de morros per aquellas terras de Deu.

De si llevó matá es batle no'hu sabem, pero creim qu'amb aixó ni ná prou perque es nostro Ajuntament veiji sa necesidat, qu'hey há d'arregl sa siqui y fé cohi sas fuyas des platos de sa plassa.

¡Sabeu perque an es Cementeri Nou el ferren fora de la Vila? Qu'era per mos de s'égrippe, o per considéra qu'era una porqueria tenirló a dins es poble? Y d'aquests senyors qu'ara el volen torná fé a dins es poble qu'en direm?

De tot aixó mos n'enterarem, y ja vos ne ferem es consabat platet.

D. JUANITO

DE BINISALEM

Fá uns cuánt dias qu'en passá una més fresca qu'un terrós de neu.

Es fet passa a casa d'una casada de fresc, qu'estava per sa carretera cuánt y uns cuánts mesos después de celebra sas noces, debut a relacions anti-sogristas ha canviat de domicili.

Pues aquesta recién casada, encara molt jo ve, tengué s'ocurrénci de mostrá sa casa y es mobiliari a una amiga seua, a la cual acompanyaven varias amigas mes, mentres qu'una d'ellas, a la cual acompañava son respectiu novio (que no éra de gust de caseva d'ella) per evitá que fos vist d'una molt amiga de sa mare, en parlá amb sa recién casada, la cual tengué sa curiosidat d'amagarlo a devall es lilt, y com es novio es llarc y prim, parent de Judas. Li sobraven tres páms de camas que no pogué menos que deixarse veure a dins un miray qu'alla devant hey havia, mentras ellas curiosas se miravan es seus perfils y en voleu d'espants crits acubósi. Lo que fonc causa de qu'es descubris tota sa matuta.

UN CEGO QU'HEY VEU.

D'ALARÓ

Es Corresponsal d'Alaró té més festetjera que ganes d'escriure.

A veure redectós d'EN XERRIM si hem feis quedá bé.

Cintas, Gomas

¡Esborra y PAPE DE COPIA y tota clase de accesoris per MAQUINAS D'ESCRIBURE

De venta a s'Imprenta d'en Calatayud y C.ª Lluna, 27. SOLLER.

XERRIMADES

Senyó Directó d'EN XERRIM

Molt senyor nostro: Li agrairem públic qui sas retxes qu'abaix segueixen, per lo que li quedarem eternament agrahins.

Obrés anám a explica lo que mos vá sucehi: no vos fier d'en Casolí ni tampoc des seu parla que per questió d'estefá es es mil ó qu'hey há aquí.

A Sólle hey há un mestre explotadó, el cual doná a esquerada un desmont de terra a rahó de 2-25 plas es metro cúbic a noltros tres abaix firmans, y ara es consabut mestre vent qu'es jornal mos ha sortit a 4 pesetas diaris ha sercat totes ses ideas agudas y per havé, a fi d'arrancarmós es poc augment

qu'han conseguís a forza de suá, apuntatmos a noltros jornals d'homos qu'han trabayat amb ell, y qu'a noltros no mos havian fet gens de feina. ¿Y a na que venen aqueús abusos? ¿o se pensa que noltros dormim? ¿Y qu'hey vá d'erratl

Noltros tres lo que demanam es lo just, lo qu'hem guanyat a forza de suá durant a quest estiu. ¿O se pense podersé riure d'ets seus obrés robantís lo poc que guanyen per anarse a ompli la tripa an es Port?

Ala mestre Caoli, que ja estám cansats d' explotados.

Mes concienci amb sos que viuen de sa seua suó

Miquel Castañer Bernat Pascual Gabriel Calafat

Diuen que ara tapanán es torrent.

La dicen pero... pa el gato.

D'es Port de Solle diuen:

El dia d'els morts un parey d'infants tengueren s'ocurrénci d'ana a Santa Catalina a toca sa campana de s'iglesieta. Es vicari heu sabé y per escarmintarlós vá notificá a sas Cases de la Vila, tal acte y segons informes serán molestats.

¿Senyó Vicari? ¿Vosté que tan bé heu sap? ¿no hágués estat mes convenient havé corretjit aquets atlots amb quatre paraulas amb melt d'afecte y no recurri a un acte tan deshonros per sa famili d'ets atlots y per vosté?

Vosté milló que noltros heu deu sebre.

UN PORTANTENC.

En Xesc de «Son Bou» mos conta se si guient xerrimade deguda a una conversa sentida per n Jaume Petata y en Pep Colfiori.

Aquests discutien, qu'un sabat d'una reconedeta d'es carré d'en Moragues, qu'han vist varias vegades pes cami d'es Murterá sercant sebates weyas per fé remendos, segons informes a sas veyesas s'alsat Tenorio a derrera sa derrera madona des café de Ca na Tascona y segons informes s'homo ja n'está enterat y mos pareix qu'es sabat remendón tan si es blanc com si es negre, li ha de dú un mal resultat per faltar a los deberes matrimoniales, y si no s'esmenda anirem a fé una serenata an es seu homo per haverse llevat es maldecaps después de denou anys de menjá a volé y an es sabat per volé abusa de l'amistad ajena.

Ara veurem quin rumbo prendá té aquests dos celós tan diferents: blanc y negre que may li pot ana bé.

Y per avuy prou per sa sola causa de qu' en Xesc no ha cornat més, pero suposám qu' es corn encara seguirá tocant, sino per aquí pes carré d'en Moragues.

Senyó directó: Li suplic un poc de caldo xerrimós pel Kaiser des carré de sa Lluna per motius de lo que va dí, de que a caseva ell comandava. Jo li alab es gust, pero li suplic que fasse el favo de paga sa gent un poc més prest, perque sas mares de sas atloies, principalmente no pasarán ansi y elles no arribarán plorant a caseva.

Y ara sebreu bons lectós y heu sebrá en Pera Muana que si ell a caseva mana mes manan es teixidos

ES DETECTIVE

Directoris per 1919

De tot tamañ y preu

De venta a s'Imprenta d'en Calatayud y C.ª Lluna, 27. — SOLLER.

CALENDARIAS AMERICANS

Y BLOCKS PER 1919

Preu baratissims

De venta a s'Imprenta d'en Calatayud y C.ª Lluna, 27. — SOLLER.

SOLLER. Tip. Moderna de Calatayud y C.ª